

Sångpostillan - Tionde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-07-31
Senast uppdaterad 2021-05-09

Tionde söndagen efter Trefaldighet

Nådens gåvor

Låt oss be om hjälp att bevaras i Guds nåd.
Tystnad O Gud, din barmhärtighet är ett tecken på din allmakt –
bevara oss i din nåd och kärlek,
så att vi håller fast vid dina löften och får del i det himmelska goda.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Vill du höra Anne-Mette Pleijel Johnsson läsa? Klicka här...

Tionde söndagen efter Trefaldighet har temat Nådens gåvor. De texter som idag har angivits i psalmboken handlar inte om den utrustning vi kan få i de nådegåvor, som bl.a. omtalas i Rom. 12 och 1 Kor. 12 och Ef. 4. Om dessa talar de andra årgångarnas läsningar. Dagens texter koncentreras på Jesus och hur vi hör ihop med honom. Han är Guds största och viktigaste gåva till denna värld, som Gud älskar (Joh 3:16). Alla texterna hjälper oss att ha fokus på honom. När vi lever i hans kraftfält – i Kristus – hittar vi varandra. Vi upptäcker att det vi är som kristna är vi tillsammans. Om det handlar också psalmen 61 ”lågorna är många, ljuset är ett”. Anders Frostensson skrev den och Olle Widestrand gjorde melodin.

Första årgångens läsningar: Jesaja 27:2-6, 1 Kor 12:12-26, Johannes 15:1-9, Psalt 28:6-9.

Predikans text Johannes 15:1-9

(men även Jesaja 27:2-6 och 1 Kor 12:12-26 kommer att beröras).

Jesus sade: ”Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det, om ni inte är kvar i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar. Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.”

Vi läser psalm 61 vers 1:

Lågorna är många, ljuset är ett,
ljuset – Jesus Kristus.
Lågorna är många,
ljuset är ett, vi är ett i honom.

Den första texten från Jesaja (27:2-6) drar oss in i den härliga vingården. Vi får se hur Herren går där och tar hand om den. Han vattnar och han vårdar, han gräver och han gödslar (se Luk 13:6-9).

Vingården är en bild av Guds folk. Bilden motsvaras i Nya Testamentet av det som Paulus uttrycker: I Kristus. Det är

kräftfältet, den härliga vingården, där vi växer och mognar och bär frukt.

Vi är döpta in i Kristus (Rom. 6:3, Gal. 3:27).

Där finns ingen fördömelse (Rom 8:1,Fb). Men utanför finns många som dömer och fördömer. Där hittar vi glädjen. Gläd er alltid Herren (Fil 4:4). Den glädjen tar aldrig slut. Den finns all tid, varje tid.

När vi vandrar in i detta kräftfält möter vi honom som är Världens ljus. Till dem, som samlas runt omkring honom, ger han löftet: den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus (Joh 8:12). Något alldeles fantastiskt kan hända i våra liv. Den Gud som uppfann världen och satte i gång den, fortsätter att säga sitt ”Varde ljus”. Den Gud som sade: ”Ljus skall lysa fram ur mörkret”, har lyst upp mitt hjärta, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar från Kristi ansikte, skall sprida sitt ljus (2 Kor 4:6). En Big Bang i hjärtat!

I versen efter säger Paulus att denna ljusskatt har vi i lerkärl. Alltså: Gud har i våra skröpliga och skrovliga liv med alla dess sprickor och svagheter, tänt sitt värmeljus. Kanske kan det ljuset bli till glädje för någon frusen nattvandrare.

När vi upptäcker detta, ser vi att det finns många sådana värmeljus omkring oss. Alla tända av Herren, alla har focus på honom. Vi ser ögon som lyser av glädje. Lågorna är många, ljuset är ett, ljuset – Jesus Kristus. Lågorna är många, ljuset är ett, vi honom. Vi sjunger så.

Vi läser psalm 61 vers 2:

Grenarna är många, trädet är ett,
trädet – Jesus Kristus,
grenarna är många, trädet är ett
vi är ett i honom.

Hörde ni de fantastiska ord, Jesus sa till oss i evangeliet? Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.

Vi letar efter vem vi är. Vi är splittrade i våra roller. Vi är trötta på förställningskonst. Men här står vi inför en, som trygg och lugn s JAG ÄR (jfr 2 Mos 3:14). Han vet, vem han är. Och han vet vem vi är. Jag är vinstocken, ni är grenarna. JAG ÄR - NI ÄR. Han hjälper oss med vår identitet.

Jesus är vinstocken. Han är inte bara stammen eller roten. Han är trädet. Hela trädet. Därför är Han också grenarna. Han är i oss vilka han säger: Ni är grenarna.

Men nu händer något spännande med var och en av oss och med oss tillsammans. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt.

Huvudordet är Bli kvar i mig. Det upprepas ett tiotal gånger. Bli kvar, dröj kvar, förbli, stanna kvar. Sluta flåsa fram i din kristendom. Slappna av vid kraftkällan. Rusa inte till något annat. Ge den helige Ande tid att få andas in Jesu liv i oss. Bli kvar i mig. Vilket bra bibelord att få börja sin dag med. Och vilken förmån vi har fått, som får höra dessa ord. Vi får bli rotade i Kristus och vi får växa fast vid Kristus. Vi hittar en meningsfull uppgift, ett rikt liv tillsammans med många andra. Ty det vi är som kristna, det är vi tillsammans. Vi är levande grenar i samma vinstock. Grenarna är många, trädet är ett, trädet – Jesus Kristus, grenarna är många, trädet är ett, vi är ett i honom. Vi sjunger så.

Vi läser psalm 61 vers 3:

Gåvorna är många, Anden är en,
finns i Jesus Kristus.
Gåvorna är många, Anden är en,
vi är ett i honom.

Det finns många gåvor. Det finns gåvor vi kan få. Det finns gåvor vi kan ge. Men vi kan inte ge, om vi inte först får ta emot. Guds största gåva till oss är Jesus. Åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn (Joh. 1:12) När vi tar emot den gåvan kan vi som Paulus utropa: Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva (2 Kor. 9:15). När vi lever i denna gåva blir livet så rikt. Vi får mycket att dela med oss av. Vår evangelietext idag berättar, att vi kan bjuda på ett stort fat med härliga Jesusfrukter. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt. Ett rikt liv, ett liv i överflöd. Ett liv med mening i.

Den som hjälper oss att se detta, är den helige Ande. Anden hjälper oss att förstå hur man kan både ge gåvor och frukt. Gåvornas Andens gåvor. Frukten är Andens frukt. Det är inte mina ansträngningar det är fråga om eller min duktighet. Andens gåvor och Andens frukt är resultatet av att den helige Ande får arbeta in livet i Jesus i mig, får arbeta fram Jesu sinne och Jesu karaktär. Anden hjälper oss att hitta vår plats tillsammans med andra i Kristus, den härliga vingården. Anden är en, vi är ett i honom.

När jag lever i kraftfältet flyttar kraftfältet in i mig. När vi umgås med evangelium flyttar evangeliet in i oss. Det fyller min inre värld. Jag får leva ett rikt liv.

Därför kan du se Andens frukt som ett porträtt av Jesus. Se Jesus bakom varje frukt. Och tänk: Det är denna bild av Jesus som den helige Ande vill omforma mig till. Jag får något fint att ge till människor omkring mig.

Hör hur Jesus nu inbjuder dig att hitta din rätta plats i honom, där du får bära rik frukt och bli utrustad för att få leva ett rikt liv. Se dig själv nu som en vacker gren i vinstocken. Se hur grenen dignar av Jesusfrukter: Andens frukt är kärlek: glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet (trofasthet), mildhet, självbehärskning.

Gåvorna är många, Anden är en, finns i Jesus Kristus. Gåvorna är många, Anden är en, vi är ett i honom. Vi sjunger så.

Vi läser psalm 61 vers 4:

Tjänsterna är många, Herren är en,
Herren Jesus Kristus,
tjänsterna är många, Herren är en,
vi är ett i honom.

Tjänsterna är många. Och tjänaren är en: Herren Jesus Kristus.

Här hör vi den melodi som spelar genom hela Nya Testamentet. Tjäna varandra. Underordna er. Kom nedifrån, så att ni kan lyfta upp varandra och kan upphöja varandra. Jesus gör ju med sitt liv V-tecknet. Först går det ned. Sedan går det upp. Först blod, svett och tårar. Sedan segerglädje. Upphöjelse. Jesus som var hos Gud, stiger ned och blir tjänare, för att nedifrån lyfta oss ur vår synd och bära upp oss i sin kärlek (se Filipperbrevet. 2:5-11)V = victory, seger!

Jesus har två målsättningar med att ge oss sitt liv.

1. Först en målsättning utåt: Tjäna varandra! Använd de gåvor du får, så att människor omkring får tröst och uppmuntran och hjälp inte att det måste vara så märkligt. En liten tjänst åt någon, en blick, ett vykort, ett uppmuntrande ord …
2. Sedan en målsättning uppåt: Det är Gud som all äran skall ha. Människor får genom det du ger dem från Gud, bli häpnad över kärlek. Gud finns och vill gripa in. Gud blir synlig.

Faderns kärlek är modellen för Jesu kärlek. Kärlek föder kärlek. Fadern älskar sonen och sonen älskar lärjungarna och lärjungarna älskar varandra. Och tillsammans går de sedan ut mot den värld som Gud älskar. I nattvarden bli denna kärlekens rörelse gripbar. Fadern utger sin Son, Sonen utger sig själv, när hans kropp och blod kommer in i oss blir det en drivkraft som leder oss ut mot den värld som Gud älskar. Kristi kropp för dig utgiven, Kristi blod för dig utgjutet.

Också idag frågar Gud: Vem skall jag sända och vem vill vara vår budbärare? Och du svarar: Här är jag, sänd mig (Jes. 6:8).

Tjänsterna är många, Herren är en, Herren Jesus Kristus, tjänsterna är många, Herren är en, vi är ett i honom.

Vi läser psalm 61 vers 5:

Lemmarna är många, kroppen är en,
Jesu Kristi kyrka,
lemmarna är många, kroppen är en,
vi är ett i honom.

Det finns en grundtes i Bibeln: Det vi är som kristna, det är vi tillsammans.
Vi är levande grenar i samma vinstock.
Vi är levande stenar i samma byggnad (1 Petrus 2:4-5).
Vi är levande lemmar i samma kropp.
Vi är bråkande får hos samme gode Herde.

En gång såg man Jesus kroppsligen vandra omkring. Man såg honom i Kafarnaum och i Jerusalem. Man kunde röra vid honom. Man kunde höra honom. Evangelierna skildrar den tid då Jesus levde. Tre rika år tecknades ned för kommande

släkten.

Det förbluffande med Nya Testamentet är att det påstår att "Jesus av Nasaret fortfarande går här fram än som i gången tid" (psalm 39:1). Kroppsligen finns han här. Fullt synlig. Vi läser i dagens epistel: Ni utgör Kristi kropp och är var och en för sig delar av den (1 Kor. 12:27).

Vad är det som hänt med oss, för att detta ska sägas om oss? Det hände tydligen något med oss när vi döptes, påstår Paulus. Men en och samme Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp (1 Kor. 12:13).

Jesus är huvudet för sin kropp. Vi är lemmarna. Precis som lemmarna i en kropp hör ihop och samarbetar med varandra, hör vi ihop. Vi är döpta till att leva i en rik gemenskap. Det vi är som kristna det är vi tillsammans.

Alla som döps i en och samme Ande stöps inte i en och samma form. Mångfalden och olikheten är en rikedom. Alla är inte lika och behöver inte vara lika. Jämlikheten i Nya Testamentet beror inte på att alla pressas in i samma mönster. Just olikheten är grunden för gemenskap. När jag blir kristen behöver jag inte snegla åt sidan för att sucka som alla andra och kamma håret som alla andra och bli en kopia av alla andra. Vi ser inte åt sidan utan mot Herren Kristus. Han förlöser oss att bli de original - de roliga original - som Gud ämnat oss att vara.

Jämlikheten och enheten beror inte på att vi alla är lika duktiga, utan på att vi alla är lika älskade. Det som därför trasar enheten när var och en ser på sig själv i stället för på Herren. Det som försvagar kyrkan är, när vi jämför oss med varandra. Det som sönder Kristi kropp är när de olika lemmarna strävar åt var sitt håll.

Tänk dig en kropp där det ena benet vill sparka boll och det andra vill cykla, det ena ögat vill se på TV och det andra vill sova, det ena örat vill höra på pop och det andra vill höra på präst… Vilket monster!

När vi går där uppfyllda av oss själva blir resultatet söndring, splittring, ensamhet. Men när den helige Ande får fylla oss med Jesu kärlek, då hittar vi varandra igen. Och då sjunger och spelar det inom oss. Läs om det i Efesierbrevet 5:18-20.

Vägen till större enhet är därför vägen in mot centrum.

Vid Jesu kors hittar vi varandra.

Vi är alla olika. Vi är alla lika älskade.

Vi blir "en massa syskon som tycker om varann".

Korset blir startpunkten för ett rikt liv tillsammans.

Vi får något från Jesus att ge till den värld som Gud älskar och lider med.

Lemmarna är många, kroppen är en, Jesu Kristi kyrka, lemmarna är många, kroppen är en, vi är ett i honom. Vi sjunger så.

Du ordbrukare!

Vad har den helige Ande sagt till dig idag?

Hur har han

tröstat? lärt? förmanat? varnat dig?

Stanna till, tänk till, be! I bibelskolans skattkammare i dagens predikan talas det om Andens frukter.

Om du letar rätt på Nyfikenhetsvandring 56

kan du få veta mer om dem.

Nästa årgång talar om Faderns gåvor från Rom. 12

och året därpå talar om Andens gåvor i 1 Kor 12.

Om du inte orkar vänta så länge

kan du läsa om dem redan nu på

Nyfikenhetsvandring 57.